

fejükön pedig fekete fátyolkendő. Épp mintha pápai audienciára menne az ember. És a mint a nagy bronzkapu egyik szárnya kinyílott, mint valami fekete folyam hullámozott fel a széles lépcsőkön a tömeg.

A sixtini-kápolna előtti hatalmas téren, a Sala Regia, ekkor már tele volt a különböző vatikáni katonával. A gyönyörű freskók alatt ott álltak a pápai zuávok fehér lószőrös sisakban, sárga-piros-kék festői ruhában, bugyogós nadrágban, kezükben a széles alabárd. Közöttük, vörös bugyogóban, kezükben elefántcsont pálczikával a tisztjeik. Oldalt a vatikáni gyalogság, lábhoz súlyesztett fegyverrel, violaszínű bársony hajtókával, sulyos arany diszitással. Az ajtók mellett kivont karddal, ezüst sujtással, vörös tollbokrétával az öles pápai karabinierik, a kiknek kezében úgy villog a széles, kivont kard, mint valami pallos. Arrébb a kürazirok, felfelé kunkorodó aczélsisakban, mellükön vérttel és a kezükön aczél-keztüvel.

Valóságos középkori hangulat uralkodott itt. Egy megelevenedett lovagi képtár. És ezt még fokozta a pápai kamarások, czeremóniamesterek lovagi viselete, panyókára vetett fekete bársony körgallérral, a melyet antik láncz tart össze, térdnadrágban, csattos félzibőben és bodros, keményített Stuart-gallérban, oldalukon keresztmarkolatú veskeny spádával... Akárcsak a képkeretekből kilépett ösök.

Bent a sixtini kápolnában ugyancsak ez a hangulat. Itt még a különböző nemzetek nagyköveteinek sulyos aranydiszitésű, rendjeles frakkja, valamint a különböző katonai attasék színes ruhája, egy-két máltai lovag festői köpenye, fehér keresztrel, emelte a színpompát. És ez a színpompa még egyre nőtt, a mint egymásután jöttek be a minisztrálók agg papok, pompás bibor-viseletben a kardinálisok, fehér csuhás hittérítők, barna barátok.

Most lassan, szinte észrevétlenül két alacsony, őszhajú egyszerű nő osont be az ajtón. Egy czeremónia-mester szolgálatkészen eléjük siet és felvezeti őket a jobboldali külön erkélyre.

A pápa nővérei.

Pár pillanat múlva távolról halk moraj hallatszik, majd kemény katonás lépések. A moraj erősbödik, a puskatusok megkoppannak a Sala Regia mozaik pádimentumán. Majd feltűnik pár lószőrös sisak, mögötte hatalmas kereszt.

A pápa jön.

Lassan, méltóságteljesen megy a keresztvivők után. Most gyalogosan van, nem hordszéken. Ez is annak a jele, hogy egészséges, de az arca is ezt mondja. Az arca széles, kerek és egészségesen piros. Távolról sem olyan betegesen tulfinomult, mint volt elődje, XIII. Leoé. Sőt inkább olyan, mint valami egészséges, jól konzervált öreg falusi plébánosé. A járása is egész biztos, pedig hatalmas, nehéz, aranyhimzű pápai palást van rajta. Csak a keze reszkető. A fején fehér, arany-keresztes pápai főveg, a lábán bibor-papucs és jobb mutató-ujján a hatalmas pápai gyűrű.

Meghajol az oltár előtt és ott Riggi biboros, a ki neki minisztrál, leveszi fejről a pápai főveget. Most csak a fehér kis fejsapka van rajta. Ekkor a pápai baldachin alatti trónusra megy és most megszólal a kórus. Gyönyörű, harmincz-negyven szoprán hang, magának Bozzi mesternek a vezetése alatt. Orgona nincs is, csak ez a csodaszép kar kíséri a pápa miséjét, gyönyörű, édes, lágy, átszellemült melódiákkal.

Mialatt a kar énekel, a pápa fejére felteszik ismét a főveget. A kar végeztével egy őszszakállu, biborruhas szerzetes lép a pápa elé. Letérdel előtte és mialatt kétoldalt égő gyertyát tartanak a minisztrálók főpapok, ő a pápa elé tartja a vaskos, öreg bibliát. A szentatya erős, jól hallható hangon olvassa a litániát, a mire a biborosok felelnek öreges, fénytelen hangon.

Most megint a szoprán-kar veszi át a hangot. A pápa fejről leveszik a főveget és a szentatya az oltár elé lép. Letérdel az arany térdeplőre.

E pillanatban a biborosok is letérdelnek. A katonák szintén és egyet-egyét villan a tompított fényben az alabárdok pengéje, a kürazirok aczélos keztyüje, a mint baljukkal szalutálnak. Áhítatos csönd.

A három arany-miseruhás főpap leborul. Riggi biboros felmutatja a szentséget.

Rampolla, a ki a pápa mellett térdel, ekkor leveszi a szentatya fejről a kis fehér, kerek sapkát. A pápa fedetlen fővel térdel most ott és leborul az arany térdeplőre.

Pár pillanat. Ismét ráteszik a fehér sapkát, majd a mikor a baldachin alá lép, a pápai főveget is. Most ismét a kar énekel, majd Rampolla a pápa előtt tömjénez. A pápa feláll és ekkor mindenki leborul.

A pápa tömjénez most. Majd ezüst szentelőjével megszenteli a gyülekezetet. Ekkor megint az ősz, szakállas szerzetes lép elő a vén bibliával. A pápa hangosan imádkozik és most vegyesen a biborosok és az énekkar felelget. Minden megvolna az ájtatos hangulathoz, de a nagy pompa miatt még sincs ájtatosság. Inkább kíváncsiság.

A mise a végére jár ekkor.

A térdeplőt elviszik az utból és a pápa az oltár elé lép ujólag. A kar még szól, búbájós, édes melódiával, a mikor a kápolna hátulsó kis ajtaja elől félrevonják a függönyt és a biborosok menete megindul. Elöl a nagy kereszt, utána a pápa. Pár pillanat még és ekkor bezáródik a szentatya mögött a bronzajtó...

A misének vége. És pár pillanat múlva mintegy varázsütésre üres a sixtini kápolna.

Balla Ignác.

— Időjárás. A közép-európai maximum a Balkán felé haladva, elenyészőben van és délnyugatról új maximum közeledik, a depresszió pedig távol északralettre vonult.

Európában az idő meleg és tulnyomóan száraz volt.

Hazánkban tegnap száraz és tulnyomóan derült idő uralkodott. A hőmérséklet ország-szerte néhány fokkal még a normális alatt maradt és az éjjeli lehülések jelentékenyek voltak; az északi és keleti részekben többnyire 10 C fok alá süllyedt a hőmérő és a minimum: Tátrafüreden 4 C volt, a maximum pedig: Fiumében 29 C fok.

Jóslat: Meleg idő várható, az ország nyugati felében helyenkint zivataros esőkkel.

— Személyi hírek. Zichy Aladár gróf, a király személye körüli miniszter ma reggel Budapestre érkezett, s pénteken esaládjá körébe, fejrőmegei birtokára utazik. — Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter ma reggel visszaérkezett Budapestre. — Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter orvosa tanácsára szabadságát Karlsbadban fogja tölteni. A miniszter eredeti tervétől eltérőleg nem augusztus hó elsején fog utazni, hanem már e hó 28-án a délután 5 óra 15 perczkor induló gyorsvonattal utazik el a nyugati pályaudvarról Karlsbadba, a hova már másnap délelőtt megérkezik.

— A király Dalmáciában. Raguzából jelentik: A városi hatóságot hivatalosan értesítették, hogy a király az idei délvidéki flottagyakorlatokon részt fog venni s ez alkalommal meglátogatja Raguz városát is. A király a Miramare-yachton indul utnak. Ferencz József harmincz év óta nem volt Dalmáciában. Azt hiszik, hogy a király több dalmát várost is meg fog látogatni. A flotta gyakorlatai szeptember 13-tól 15-ig tartanak, még pedig a Raguz és Gravoza közötti elterülő tengerészen. A királyt Ferencz Ferdinánd trónörökös is elkíséri, a ki a gyakorlatokon a Lakroma hadihajón fog tartózkodni.

— Ujságírók az aggteleki cseppkőbarlangban. A Magyarországi Kárpát-Egyesület vasárnap mutatta be a sajtó képviselőinek az aggteleki barlang

új ágazatait, az ujonnan épített utakat és a jósvafői új bejáratot. Ugyanekkor leplezték le a barlang régi bejáratánál elhelyezett emléktáblát, a mely Siegmeth Károlynak és Münnich Kálmánnak, a barlang ujjászervezőinek az érdemeit örökíti meg.

Az ujságírók vasárnap reggel érkeztek Tornallyára, a hol az egyesület részéről Siegmeth Károly elnök, a megye részéről pedig id. Hevessy László és ifj. Hevessy László fogadták őket. Innen a megyei előkelőségek pompás fogatai röpitették őket a barlang régi bejáratánál levő turista-házhoz, a hol a megye notabilitásai és az egyesület tagjai magyaros vendégszeretettel és izletes villásreggeli-vel várták a vendégeket. Reggeli után az egész társaság az emléktáblához vonult, mely a régi bejárat baloldalán, körülbelül harmadfél méter magasságban van a sziklafalba illesztve. Itt Fülöp Károly, az egyesület keleti osztályának titkára, lelkes szavakban méltatta Siegmeth Károly alnök és Münnich Kálmán bányaigazgató érdemeit s azt az önzetlen munkásságot, melyet ők a barlang bejárhatóvá tétele és az új bejárat létesítése körül kifejtettek. Végül átadta a táblát az egyesületnek. Majd Gedeon Jenő földbirtokos, a barlang gondnoka átvette a diszes emléktáblát. A leleplezés után a talán kétszáz emberből álló társaság a barlang megtekintésére indult. A Rákóczy-teremben Harmath Ilona, a Népszínház művésznője magyar dalokat énekelt Cséri Laczi bandájának a kísérete mellett. Azután Bekei Ödön, az Uj Idők fényképésze csinált néhány felvételt a társaságról. A hangverseny végeztével a banda a Himnuszt kezdte játszani. Az egész társaság levett kalappal énekelt, a barlang meg tompa morajjal verte vissza az akkordokat. A társaság ezután tovább folytatta útját a barlang belseje felé. Csodálattal szemlélték a cseppkő szeszélyesen változatos alakulásait, miket Baksay tiszteletes találó nevekkkel látott el. A majdnem kilencz kilométer hosszú barlang nevezetességeit megtekintve, a társaság az új bejárat-hoz ért, honnan kocsikon ment vissza Aggtelekre.

Itt az egyesület pompás ebéddel szolgált, a melynek folyamán egymást érték a felköszöntők. A szónoklatok sorát Münnich Kálmán nyitotta meg, ki megköszönve a nagy kitüntetést, melyben az egyesület Siegmethet és őt részesítette, a Kárpát-Egyesület vezetőire üriti poharát. Fülöp Károly Siegmethet és Münnichet köszönti föl, majd Seffer László élteti a sajtó nevében a vármegye közönségét. Bornemisza László alispán és Fülöp dr. a sajtóra üritik poharaikat, Komoróczy Miklós rozsnói szerkesztő pedig az alispánt élteti. Majd Katona Géza állt fel és a gömri sajtó nevében a fővárosi sajtóra üritette poharát. Roór Rezső Markó Miklóst, az ujságírók vezetőjét élteti, ki egész életét azon cél megvalósításában tölti el, hogy szűkebb hazájának, Gömörmegének természeti szépségeit a világgal megismertesse. Peterdi Sándor Harmath Ilonát köszöntötte fel és végül Petri Artur Gömörmegye közönségéért ivott. A kitünő hangulatban eltöltött ebéd után a vendégek egyrésze visszatért a fővárosba, a másik rész pedig Dobsinára ment a nyári korcsolyaversenyekre.

— Kodama tábornok meghalt. Tokióból jelentik, hogy Kodama tábornok, a vezérkar főnöke hirtelen meghalt.

— A vasutasok sajtószabadsága. Arról, hogy a nemzeti kormány mennyire hive a sajtószabadságnak, érdekes képet nyújt az a levél, a melyet »Máviszták« aláírással ma hozott a posta. A levél így szól:

— Igen tisztelt szerkesztő ur is tudja, hogy nekünk vasutasoknak a szolgálati rendtartás szerint tilos a sajtóval való összeköttetés. Már régóta panaszkodunk, kérvényezünk, hogy a hatalom minket is vegyen be az alkotmány sáncaiba, hogy azután ilyképp, végre-valahára mi is élhesünk az 1848-iki sajtótörvényekben biztosított, minden adófizető állampolgárt egyformán megillető jogokkal.

E célból a Vasutasok Országos Szövetségének elnöksége a nemzeti kormány kinevezésekor a legelső alkalmat felhasználta, s részletes memo-